

Komentár evanjelia na štvrtok 28. týždňa v Cezročnom období: beda vám

Komentár na štvrtok 28. týždňa
v Cezročnom období. „Beda
vám!“ Ježiš nám ponúka spásu.
Pozýva nás, aby sme poznali
pravdu a milovali ju. Žiada od
nás vieru a pokoru.

Evanjelium (Lk 11, 47-54)

Ježiš povedal:

„Beda vám, lebo staviate pomníky
prorokom, ktorých zabili vaši
otcovia! Tým dosvedčujete a

schvaľujete činy svojich otcov, lebo oni ich zabíjali a vy im staviate pomníky. Preto aj Božia múdrosť povedala: Pošlem k nim prorokov a apoštolov a oni niektorých z nich zabijú, iných budú prenasledovať; a toto pokolenie sa bude zodpovedať za krv všetkých prorokov vyliatu od stvorenia sveta, počnúc krvou Ábela až po krv Zachariáša, ktorý zahynul medzi oltárom a chrámom. Áno, hovorím vám: Toto pokolenie sa bude zodpovedať. Beda vám, zákonníci, lebo ste vzali kľúč poznania! Sami ste nevošli, a tým, čo chceli vojsť, ste zabránili.“

Keď stade odchádzal, začali naňho zákonníci a farizeji prudko dorážať a dotieravo sa ho na všeličo vypytovali. Strojili mu úklady, aby niečo podchytili z jeho úst.

Komentár

„Beda vám, zákonníci, lebo ste vzali kľúč poznania!“

Ježiš bolestne a jasne hádže farizejom do tváre obrovské zlo, ktoré páchali. Namiesto toho, aby ľuďom pomohli rozpoznať v Ježišovi Mesiáša, dosiahli pravý opak. Namiesto toho, aby otvorili dvere a vpustili ich dnu, zatvorili ich. Postavili sa na miesto Boha ako správcovia jeho múdrosti.

Ježišov postoj je opačný: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním“ (Mt 11, 28).

Ježiš ponúka spásu každému a to, čo od nás žiada, je viera a pokora. Aby sme videli pravdu a milovali ju.

Kráčať s Pánom znamená byť aj pokorný. Veď ako rozprávala svätá Terézia: „Raz som uvažovala, prečo

je náš Pán takým priateľom tejto
čnosti pokory, a bolo mi predložené –
na moju myseľ bez toho, aby som o
tom uvažovala, ale hneď – , že je to
preto, lebo Boh je Pravda a pokora je
kráčanie v pravde“ (*Las moradas* 6,
10).

Pokora je potrebná na kráčanie s
Pánom. Pýcha nás uzatvára do seba,
myslí si, že vlastní pravdu. Pokora,
naopak, otvára srdce pravde tým, že
uznáva, že nevieme všetko. Kráčať v
pravde znamená mať pred sebou
široké obzory. Pokora znamená aj
vedomie, že sme nástrojmi v Božích
rukách, ktoré pomáhajú iným na
ceste viery.

To nám Ježiš hovorí týmito slovami:
„Sami ste nevošli, a tým, čo chceli
vojst', ste zabránili“. Ježiš chce použiť
nás, náš život, náš príklad, aby sme
uľahčili druhým stretnutie s ním.

Spomenul som si na niečo, čo som
čítal pred niekoľkými mesiacmi o

smrti dobrého kresťana. Hovorilo sa, že mal na stole tieto slová svätého Josemaríu: „To je kresťan, lebo v ňom niet nenávisti, lebo má pochopenie, lebo nie je fanatik, lebo vie ovládať svoje pudy, lebo je obetavý, lebo dokazuje, že je človekom pokoja, lebo miluje“ (*Íst s Kristom*, bod 122).

Dobrým spôsobom, ako sa nezmocniť kľúča od múdrosti, ale byť dobrými sprievodcami Božej milosti, je snažiť sa, aby iní v našom konaní objavili Krista.

Javier Massa // Adi Goldstein -
Unsplash